

Afgestudeerd Bachelor in een omgeving van innovatie en internationalisering.

Geachte,

We leven in een omgeving van constante verandering (Einstein zei : "er is slechts één constante in het universum nl. 'change'). De grootste verandering en uitdaging van de laatste decennia is toch wel deze van de globalisering van onze economie.

Een direct gevolg hiervan is, is dat onze concurrentie-omgeving ook veranderd is. Onze concurrent is niet langer onze buur. Onze concurrent kan zich waar ook ter wereld (dus ook buiten onze buurlanden en West-Europa bevinden). Thomas Friedman schrijft in zijn boek 'The World is flat', dat we binnen deze geglobaliseerde wereld constant waakzaam moeten blijven en ons dus zeker niet vergissen van vijand (weliswaar in de economische betekenis). We moeten dus eerder de krachten hier gaan bundelen om de echte concurrentie tegen te gaan. Kijken we bv. naar Inbev (samengaan van de vroegere aartsrivalen Jupiler en Stella Artois of voorbeelden uit de financiële sector zoals Kredietbank en Cera, het huidige KBC). Door deze krachten te gaan bundelen, bereiken de bedrijven een schaalgrootte die hen toelaat innovatie hoog in het vaandel te dragen en die hen ook toelaat zich als sterke internationale speler te profileren.

Urbain Vandeuren, voorzitter van VOKA (waar ik tot voor kort bestuurder was), verwoordde dit krachtig in een wiskundige formule : $E=ti^2$. Excellent performen (uitmuntendheid) wordt bereikt door de combinatie van talent (t), door constante innovatie (i) en door te internationaliseren (i).

Talent ontwikkelen, aantrekken en koesteren is essentieel voor onze samenleving. Vaardigheden die nodig zijn om talent te laten bloeien kunnen ten dele aangeleerd worden vanaf het prille begin van de jonge kleuter tot op het niveau van de hogeschoolstudent. Ik ga hier zelfs verder... Het is mijns inziens zeker wenselijk en misschien zelfs noodzakelijk dat men zich permanent blijft bijscholen. Talent dat roest, dat verstart, is op korte termijn een verloren talent. In talentontwikkeling is kennisontwikkeling uiteraard het belangrijkste maar daar moet ik jullie niet van overtuigen, in acht genomen de reden waarom we hier zijn. Maar ook talent om te ondernemen, om risico te durven nemen en talent om met de juiste attitude de zaken aan te pakken, is een belangrijk talent dat moet gekoesterd worden. Aristoteles gaf aan zijn student en discipel de volgende raad mee : 'Het geheim van het geluk schuilt in de actie'. Of zoals nog wordt gezegd : 'Without action, the World would still be a dream'.

Naast Talent (t) – waar bij jullie afgestudeerden niet meer moet aan getwijfeld worden – moeten we in onze omgeving ook inzetten op INNOVATIE. Innovatieve kennis, dikwijls ontwikkeld aan hogescholen en universiteiten, zou meer moeten een weg vinden naar de bedrijfswereld. En dat gebeurt ook : Imec, LMS en Metris zijn slechts enkele voorbeelden van spin offs van en rond de universiteit.

Het jammere hier is dat het meestal grotere ondernemingen zijn die beroep doen op de research van de hogescholen en universiteiten. De KMO's – die de basis vormen van het Vlaams economisch weefsel – worden hier zelden bij betrokken. Een samenwerking tussen het bedrijfsleven – KMO's in het bijzonder – en de hogescholen kan concreet gestalte geven aan de noodzakelijke inspanningen die moeten geleverd worden op het vlak van toegepaste, in de werkelijkheid omgezette innovatie. En het gaat hier niet enkel om productinnovatie, maar ook innovatie op het vlak van productieprocessen, marketingaanpak, logistiek, management- en organisatie...

De derde multiplicator in de formule van Urbain Vandeurzen is INTERNATIONALISATIE. Jullie zijn er misschien al mee in contact gekomen in het onderwijs zoals in een Erasmus project of andere. Deze internationalisatie is geen trend of mode. Het is gewoon een noodzaak om studenten voor te bereiden op een geglobaliseerde economische wereld, een wereld die internationaal zal zijn in concurrentie. Zoals reeds gezegd, de buurman uit dezelfde sector is niet meer de concurrent. De economische bedreiging komt uit een internationale, niet West-Europese hoek.

Maar we moeten deze internationalisatie bekijken als een challenge, een uitdaging, eerder dan een bedreiging.

1. Door te gaan onderzoeken wat anderen doen op het vlak van onderwijs en research, door te gaan benchmarken met instellingen van andere landen, gaat men vooruit. Door zich constant in vraag te stellen, gaat men vooruit. Door het beste van anderen over te nemen en te incorporeren in onze eigen systemen, zullen we vooruit gaan.
2. Na wat gebeurd is op 9/11 en de jaren erna, kan men stellen dat de nood zeer groot is om interculturele banden te smeden om zo een antwoord te bieden op de zinloosheid van de haat, op de zinloosheid van het geweld, de zinloosheid van de intolerantie.
3. Tot slot is de internationalisering waarbij we uit het rijke West-Europa ons openstellen voor mensen uit minder welvarende regio's wellicht een morele plicht op zich. Zo dragen we dan bij tot de ontwikkeling van deze mensen die in hun eigen land dikwijls te weinig kansen krijgen om degelijk gevormd te worden. Zo dragen we ook bij tot de ontwikkeling van de economie in die landen die achterblijven. Dit lijkt en is ook zeer nobel maar daarenboven zal dit ook onze ontwikkeling hier in West-Europa, in België en in Vlaanderen mee dienen. Ook hier zijn we gebaat met een succesvolle ontwikkeling van de Centraal en Oost-Europese economie en samenleving. Ook hier zijn we gebaat met een welvend Azië, Zuid-Oost Azië en Verre Oosten. De wereld wordt ons dorp en of we dat nu willen of niet, we zullen er ons moeten in leren thuisvoelen, niet met een dorpsmentaliteit maar met een open mentaliteit. Zoals Mark Eyskens eens zei : mentaliteiten moeten open zijn, net zoals parachutes... enkel als ze open zijn dienen ze tot iets.

Geachte...

De overheid moet het juiste kader creëren om de ondernemers hun rol ten volle te laten spelen om aan welvaartscreatie te doen. Deze welvaartscreatie gebeurt sinds de laatste jaren in een totaal nieuw kader, dat van de globalisering. Ik onderschrijf dan ook de wiskundige formule van Urbain Vandeurzen $E=ti^2$ in de volle overtuiging dat, om dit welvaartsniveau in Vlaanderen minstens te behouden en liefst zelfs te laten groeien, we excellent moeten zijn in wat we ondernemen. En deze uitmuntendheid kunnen we bereiken door de combinatie van talent, innovatie en internationalisering.

En uitmuntend moeten we blijven om onze, door onze ouders opgebouwde welvaart, te behouden. Dit is onze verantwoordelijkheid naar de volgende generaties toe.

Ik dank u.